

25.12.2024

# ORIVEDEN JUHLAPOLONEESI

|     |      |                          |
|-----|------|--------------------------|
| 1.  | G    | Auringon alla            |
| 2.  | G    | Vanha marssi Kauhajoelta |
| 3.  | G    | Lundgrenin marssi        |
| 4.  | D    | Nuottamarssi             |
| 5.  | D    | Niin Amerikassa          |
| 6.  | D    | Oolannin sota            |
| 7.  | G    | Pikku-Matin auto         |
| 8.  | Em   | Mannakorven mailla       |
| 9.  | F    | Hepokatti                |
| 10. | Dm   | Jätkän humppa            |
| 11. | Dm/F | Tiikerihai               |
| 12. | Dm   | Kisällit kesällä         |
| 13. | D    | Kaksi kolpakkoa, neiti   |
| 14. | D    | Puuseppä                 |

# G

## 1. Auringon alla

säv. Kalervo Hämäläinen (1917-2015), san. Roine Richard (R. R.) Ryytänen (1891-1963)

**A** G D<sup>7</sup>

5 G 1. Am D<sup>7</sup> 2. Am D<sup>7</sup> G

**B** G Am D<sup>7</sup> G

11 G Am D<sup>7</sup> G

15 Am D D<sup>7</sup> G

1.

Siellä, missä korkein vuorenhuippu kohoaa,  
missä painuu päivänkehrä kultapilven taa,  
missä merten aavat vallatonna saavat  
myrskytuulen kanssa kilvan temmeltää.  
Siellä missä kauimmainen korpi uinailee,  
metsälammen rannan tyyni rauha vallitsee,  
missä oksallansa riemulaulujansa  
pikkulinnut virkeästi visertää.

Niin kaikkialla meill' auringon alla  
ja alla tuhattähtein kultavälkkehen  
on valtapiiri ja sen valkoviiri  
on tunnus suurten täyttyneitten toiveitten.

2.

Kaikki, joille kallis omi luonto, vapaus,  
tuttu myös on retkeilijän ylhä kutsumus.  
Vaikeudet voittain, tarmoansa koittain  
aina eespäin käydä tietä elämän.  
Siinä myöskin hengenlahjat uutta voimaa saa,  
nuori mieli korkeutta kohti kohoaa,  
reippaus ja kunto, oikeuden tunto,  
ihmiselle ryhdin luopi ylevän.

Niin kaikkialla meill' auringon alla  
ja alla tuhattähtein kultavälkkehen  
on valtapiiri ja sen valkoviiri  
on tunnus suurten täyttyneitten toiveitten.

# G

## 2. Vanha marssi Kauhajoelta

säv. trad, Kauhajoki

**A** G Am D **1.** G

**2.** **B** G Am D<sup>7</sup> G D<sup>7</sup>

5

10 G Am D **1.** G **2.** G

# G

## 3. Lundgrenin marssi

säv. "Ukko" Lundgrén (1836-1925), Nummi

1. G D<sup>7</sup> G D G

2. G B C D<sup>7</sup> C G

10 C D<sup>7</sup> G

14 C G D<sup>7</sup> G D<sup>7</sup>

18 G Am D<sup>7</sup> 1. G 2. G

# D

## 4. Nuottamarssi

säv. Matti Hintikka 1970 (19xx-?), Sumiainen

**A** D A

5 D A 1. D 2. D

10 **B** G D A D

14 G D A 1. D 2. D

19 **C** D A D G D A D D<sup>7</sup>

24 G D A 1. D 2. D

# D

## 5. Niin Amerikassa

säv. ja san. J. Alfred Tanner (1884-1927)

The musical score is written on a single staff in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody consists of eighth and quarter notes. Chord symbols are placed above the staff: A (boxed) at measure 1, D at measure 2, A7 at measure 4, D at measure 6, Hdim A7 at measure 8, D at measure 10, A7 at measure 12, and D at measure 14. Measure numbers 5, 9, and 13 are indicated at the start of their respective lines.

1.

Ei Ameriikas' tarvitse  
kuin painaa nappulaa,  
niin kaikki pyörät pyörivät, taikka seisahtaa.  
Siks' Ameriikan kuninkaalla on niin helppo  
työ, se istuu napin vieress' vaan  
ja appelsiinii syö.

Jaa jaa jaa, niin ja jaa, se onkin ihme maa.  
Eipähän se muuten oiskaan Ameriikan maa,  
niinkuin näkyy, heill' on toisellaist' kun meill',  
mutt' menossahan mekin ollaan  
kehityksen teill'.

5.

Jos kanat siellä sahajauhoa  
syömään erehtyy,  
niin lautaa, lankkua munimaan  
ne heti perehtyy. Ja hautomisen jälkeen  
siell' on valmis kalusto: kaks' tuolia,  
pöytä, sohva sekä halkolaatikko.

Jaa jaa jaa, niin ja jaa, se onkin ihme maa.  
Eipähän se muuten oiskaan Ameriikan maa,  
niinkuin näkyy, heill' on toisellaist' kun meill',  
mutt' menossahan mekin ollaan  
kehityksen teill'.

# D

## 6. Oolannin sota

säv. trad., Renko

**A** D G D G D A<sup>7</sup> D

**B** D H<sup>7</sup> Em A<sup>7</sup> D

G D G D A<sup>7</sup> 1. D 2. D

1.

Ja se Oolannin sota oli kauhia  
Hurraa, hurraa, hurraa!  
Kun kolmella sadalla laivalla  
seilas engelsmanni Suomemme rannoilla.  
Sunfaraa, sunfaraa, sunfarallalallala,  
hurraa, hurraa, hurraa!

2.

Se oli niin komeata katsella  
Hurraa, hurraa, hurraa!  
Kun engelsmanni seilasi lahdella  
juuri Oolannin fästingin kohdalla.  
Sunfaraa, sunfaraa, sunfarallalallala,  
hurraa, hurraa, hurraa!

3.

Ja se oli vihollisen meiniki  
Hurraa, hurraa, hurraa!  
Että ampuja murskaksi fästinki  
ja ottaa se sotaväki fangiksi.  
Sunfaraa, sunfaraa, sunfarallalallala,  
hurra hurraa, hurraa!

4.

Mutta Suomen poiijat ne ampuivat  
Hurraa, hurraa, hurraa!  
Että fästingin muurit ne kaikuivat  
Ja Oolannin rannat ne raikuivat.  
Sunfaraa, sunfaraa, sunfarallalallala,  
hurraa, hurraa, hurraa!

# G

## 7. Pikku-Matin auto

säv. William Steffe 1856 (c. 1830 – c. 1890), san. Julia Ward Howe 1861 (1819–1910)

**A** G C G

5 H<sup>7</sup> Em Am<sup>7</sup> D<sup>7</sup> G

**B** G G/H C G D<sup>7</sup>

13 G H<sup>7</sup> Em Am<sup>7</sup> D<sup>7</sup> G

1.

Pikku-Matin autosta on kumi puhjennut,  
ja Pikku-Matin autosta on kumi puhjennut.  
Pikku-Matin autosta on kumi puhjennut,  
purukumilla me paikkaamme sen.

Kas näin ja nyt se taasen luistaa!  
Kas näin ja nyt se taasen luistaa!  
Kas näin! Kun korjata vain muistaa,  
kaikki oivasti kyllä luistavi.

2.

Pikku-Matin suksesta on paula katkennut,  
ja Pikku-Matin suksesta on paula katkennut.  
Pikku-Matin suksesta on paula katkennut,  
ja nyt narulla me paikkaamme sen.

Kas näin ja nyt se taasen luistaa!  
Kas näin ja nyt se taasen luistaa!  
Kas näin! Kun korjata vain muistaa,  
kaikki oivasti kyllä luistavi.



# Em

## 8. Mannakorven mailla

säv. kansansävelmä, san. Reino Palmroth (1906-1992)

**A** Em Em/D Am/C H<sup>7</sup> Am D<sup>7</sup> G H<sup>7</sup>

5 **B** Em Em/D Am/C H<sup>7</sup> 1. Em H<sup>7</sup> 2. Em H<sup>7</sup>

1.

Vallesmanni lakituvass' kiroili ja hääri,  
kun hummer'poika lompakosta satasia kääri.  
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,  
siellä paljon on tiputettu pontikkaa. :||

2.

Vallesmanni yötä päivää metsässä ajaa,  
etsien trokarien tehdasta ja pataa.  
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,  
siellä paljon on tiputettu pontikkaa. :||

3.

Toiset pojat kännipäissä silakoita söivät,  
ja toiset ne padan alle pölkkyyjä löivät.  
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,  
siellä paljon on tiputettu pontikkaa. :||

4.

On siellä tiputettu litroja sata.  
Särjetty on hummerilta pannu sekä pata.  
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,  
siellä paljon on tiputettu pontikkaa. :||

5.

Nyt kun meille koittanut  
on vapaan viinan aika, niin eihän  
ne pontikat meille enää maita.  
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,  
siellä Ei enää tiputeta pontikkaa. :||

6.

Ja jos ne herrat yhä sitä viinan hintaa nostaa,  
niin kyllä sen pontikka heille vielä kostaa.  
||: Hurahuhhahhei siellä Mannakorven mailla,  
siellä kohta taas tiputetaan pontikkaa! :||

# F

## 9. Hepokatti

säv. Dan Emmett (1815-1904)

5

9

13

1.

Oli hepokatti maantiellä poikittain  
jala jallai jala jala vei  
ja se kaiveli haravalla hampaitaan  
jala jallai jala jala vei.  
Jala vei jala vei jala vei jala vei  
jala jallai jala jala vei.  
Ja se kaiveli haravalla hampaitaan  
jala jallai jala jala vei.

2.

Kuului aitasta kananpojan aivastus.  
jala jallai jala jala vei  
Oli raukalla lapsihalvaus.  
jala jallai jala jala vei.  
Jala vei...

3.

Siellä seinällä soitteli suolainen silli.  
jala jallai jala jala vei  
Oli apunansa sillä yks värillinen pilli.  
jala jallai jala jala vei.  
Jala vei...

4.

Kirppu tanssi tangoa lattialla.  
jala jallai jala jala vei  
Ja lude oli katkera sängyn alla.  
jala jallai jala jala vei.  
Jala vei...

# Dm

## 10. Jätjän humppa

säv. Paavo Melander (k. 2000), san. Uuno "Tupa-Uuno" Tupasela (1902-1983)

**A** Dm A<sup>7</sup> Dm

5 D<sup>7</sup> Gm E<sup>7</sup> A<sup>7</sup> Dm A<sup>7</sup> Dm

9 **B** Dm A<sup>7</sup> Dm D<sup>7</sup>

13 Gm E<sup>7</sup> A<sup>7</sup> Dm

1.

Korkealla kunnahalla  
hongat huminoi.  
Kirves paukkaa, puuta  
haukkaa, pokasaha soi.  
Jätkä siellä päänsä  
hiellä leivän saada voi,  
mut huilatessaan unelmoi:

Hei, hoi, sä jätjän oma kulta.  
Oi joi, sun lempesi on tulta.  
Voi, voi jos suukon  
saan mä sulta. Ai, ai, se  
kuumeen mieheen loi.

2.

Huhtikuussa virransuussa  
jätkä tekee näin:  
puut hän uittaa,  
tilit kuittaa aina eeltäpäin,  
lauantaina kääntää aina  
paidan nurinpäin,  
kun kylille käy viheltäin:

Hei, hoi, sä jätjän ...

3.

Jätjän tyttö, syömmen syttö,  
sorjin päällä maan,  
syksyn tullen kai jo sulle  
kihlat ostetaan.  
Sitten näitä meidän häitä  
viikko tanssitaan  
ja kuorossa näin lauletaan:

Hei, hoi, sä jätjän ...

# Dm/F

## 11. Tiikerihai

säv. Peter Basil Hodgkinson 1956, suom. san. Reino Helismaa (1913-1965)

**A** Dm A<sup>7</sup> Dm Gm A<sup>7</sup>

5 Dm A<sup>7</sup> Dm A<sup>7</sup> 1. Dm 2. Dm C<sup>7</sup>

10 **B** F C<sup>7</sup>

15 1. F 2. F A<sup>7</sup>

1.

Yö taas palmujen ylle saa.  
Rantaan maininki raukeaa.  
Siellä tuoksuissa tuulien  
kuulet laulun hiljaisen.

Laulu lemmestä kertoo näin,  
kuinka nuori mies merta päin  
lähti helmen nyt löytääkseen,  
rakkaalleen sen antaakseen.

Vaan julma tiikerihai, vaaniva tiikerihai,  
silloin saaliikseen nuoren miehen vei.  
Saanut helmeä hän ei.

Nyt on niin yksinäinen, tyttö tuon  
nuorukaisen kun hän rintaansa murheen  
suuren sai, tuotti sen tiikerihai.

2.

Aallon välkeeseen loistaa kuu.  
Rannan hiekalle heijastuu  
yksi ainoa varjo vain;  
Nyt ei toista nähdä lain.

Poissa varjo nyt toinen on,  
laulu loisteessa kuutamon.  
Kaipuu, synn siihen tiedät kai:  
merten julma aave hai.

Vaan julma tiikerihai, vaaniva tiikerihai,  
silloin saaliikseen nuoren miehen vei.  
Saanut helmeä hän ei.

Nyt on niin yksinäinen, tyttö tuon  
nuorukaisen kun hän rintaansa murheen  
suuren sai, tuotti sen tiikerihai.

# Dm

## 12. Kisällit kesällä

säv. Kauko Käyhkö (1916–1983), san. Vilho Koljonen (1910–2000)

1. 2. 3.

1.

Kaks kisälliä kerran  
metsässä astelit.  
Oli vaatteet heillä herran  
ja suussa sikarit.  
He sikarit otit suustaan  
ja ryhdyit laulamaan,  
niin että peipot puustaan  
kurkoitit kuulemaan.

Halija, halija,  
halijal-lal-lal-lal-la.  
Halija, halija,  
halijal-lal-lal-lal-la.

2.

He laulussansa tuossa  
ylitit maailmaa,  
joka sheviottivaatteet  
ja sikarit kasvattaa.  
He menivät metsätietä  
ja oliit ylpiät,  
ja jälkehensä juuri  
he sauhun jättivät.

Halija, halija,  
halijal-lal-lal-lal-la.  
Halija, halija,  
halijal-lal-lal-lal-la.

3.

Niin pikkulinnut tuota  
kysyivät toisiltaan:  
Keitä oliit nämä herrat,  
kun lauloit kulkeissaan?  
Niin joku liverrellä  
ties lintu oksaltaan:  
He kaksi kisälliä  
on kesälomallaan!

Halija, halija,  
halijal-lal-lal-lal-la.  
Halija, halija,  
halijal-lal-lal-lal-la.

# D

## 13. Kaksi kolpakkoa, neiti

säv. ja san. M. Maja/Martti Jäppilä (1900-1967)

5

9

13

Jos saisi kolpakoita kaksi,  
ei auta tässä mikään muu.  
Oi neiti, tuokaa joutuisasti,  
jo meiltä kuivaa kohta suu.

Kas tuol' on Antti, Kalle, Helppo-Heikki,  
Eetukin – nyt alkoi leikki!  
Hei neiti, lisää kolpakoita,  
niin juttu alkaa luistamaan.

# D

## 14. Puuseppä

säv. Jaakko Pulli (1906–1983), san. Tatu Pekkarinen (1892–1951)

5

9

13

1.  
Puusepät sangen  
tärkeät on yhteiskunnassa,  
ei yksin maailmassa,  
vaan myöskin taivaassa.  
Ei mitään voida  
aikaansaada ilman heittiä.  
Sen tahdon tässä todistella  
ilman leikkiä.

Jos elää, kuolla aiotaan,  
puuseppää silloin  
tarvitaan. Jos katsees  
minne kääntänet,  
puusepän töitä aina näet.

2.  
Puusepän rouva  
voipi olla onnellinen,  
vapaana huolistaan  
nauttia onnestaan.  
Häl' lastuja ja roskia on  
aina kotonaan,  
ei kahvipuita tarvis mennä  
kaukaa hakemaan.

Vaan rouva jos ei lasta saa,  
sur-rur, se puusta sorvataan.  
Ei se itke eikä telmikään,  
eikä tahraa papan pöksyjä.

3.  
Kun sallimus sun kutsuupi  
pois täältä päältä maan,  
sinä vaivut kuolemaan,  
matkustat manalaan.  
Äl' luule, että kelpaat  
sinne arkikamppeissa,  
leveissä sarkahousuissa ja  
karvalakissa.

Puuseppää silloin tarvitaan,  
matkalle miestä laittamaan.  
Laudoista takki päälle vaan,  
näin silloin kelpaat manalaan.

